

Κοινωνία (/10808) › Μετανάστες (/10808/10836)

Ζωή... μέσα στις λάσπες και στα χαρτόκουτα

" ΕΝΤΥΠΗ ΕΚΔΟΣΗ / Παπαντωνίου Κώστας (/editor/30868)

Δημοσίευση: 30 Νοεμβρίου 2019 18:00

Σοβαρά ζητήματα διαβίωσης αντιμετωπίζουν εκατοντάδες πρόσφυγες στο στρατόπεδο της Κορίνθου, όπου υποτίθεται ότι μεταφέρονται για λίγες ημέρες, αλλά καταλήγουν να παραμένουν ολόκληρους μήνες - Ανάμεσά τους κι αρκετές οικογένειες προσφύγων που εκτοπίστηκαν από τις καταλήψεις στα Εξάρχεια, οι οποίες δηλώνουν δυσαρεστημένες κι ότι προτιμούσαν τη ζωή στις αυτοοργανωμένες δομές - Στο πλευρό των προσφύγων αλληλέγγυοι, από την Πάτρα έως την Αθήνα. Τους πηγαίνουν ρούχα και άλλα βασικά είδη ανάγκης σχεδόν κάθε εβδομάδα

«Τη μια μέρα είμαι χαρούμενη, τις δέκα μέρες δεν είμαι». Τα λόγια ανήκουν στη 13χρονη Ρόντα από τη Συρία, η οποία ζει με την οικογένειά της το τελευταίο διάστημα στο στρατόπεδο προσφύγων στην Κόρινθο που έχει χαρακτήρα τράντζι και διαχειρίζεται ο ΔΟΜ (Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης). Αντί να μένουν όμως οι πρόσφυγες, όπως προβλέπει ο χαρακτήρας της δομής, για λίγες ημέρες στον χώρο, καταλήγουν να ζουν εκεί ολόκληρους μήνες και να διαβιούν υπό τραγικές συνθήκες, στερούμενοι τα απολύτως αυτονόητα, όπως είναι η παροχή ρεύματος και το ζεστό νερό στο μπάνιο.

Η οικογένεια της Ρόντα μεταφέρθηκε εκεί λίγο καιρό μετά την εκκένωση της κατάληψης του 5ου Λυκείου Αθηνών επί των οδών Οκταβίου Μερλιέ και Πρασσά το ξημέρωμα της 23ης Σεπτεμβρίου. Αντί να έχουν τακτοποιηθεί όμως, όπως κι άλλες οικογένειες, στα άνετα δωμάτια που υποσχόταν η κυβέρνηση για να δικαιολογήσει τότε την ωμότητα των αστυνομικών επεμβάσεων, υποχρεώνονται να κοιμούνται σε δωμάτια που γεμίζουν νερό κάθε φορά που βρέχει και να διασχίζουν εκτάσεις με λάσπη για να πάνε τουαλέτα.

Τα παιδιά επηρεάζονται πολύ: «Όταν σταματήσει ο πόλεμος θέλω να γυρίσω στη Συρία. Θα ήθελα να μείνω στην Ελλάδα, αλλά δεν έχουμε λεφτά. Θα ήθελα να μείνω αν είχε ο μπαμπάς μου λεφτά, αν είχαμε σπίτι, αν πηγαίνα σχολείο. Μα δεν έχουμε ούτε σπίτι, ούτε σχολείο, ούτε λεφτά. Θέλω πολύ να πάω σχολείο. Θέλω να μάθω!»

λέει η Ρόντα, η οποία ήδη σε τόσο νεαρή ηλικία μιλάει τρεις γλώσσες: ελληνικά, αγγλικά και αραβικά.

Ένα άλλο παιδάκι που πήραν από την κατάληψη του 5ου Λυκείου είναι ο 11χρονος Μαρντί από το Αφγανιστάν: «Δεν μου αρέσει καθόλου εδώ, θέλω να πάω στην Αθήνα, όπου έκανα μαθήματα και πήγαινα σχολείο».

Παρά τις δυσκολίες, ο Μαρντί έχει καταφέρει πάντως να βρει ασχολίες που τον ευχαριστούν, παίζοντας μπάσκετ με τους φίλους σε ένα γηπεδάκι που είναι κοντά στο στρατόπεδο. "Θέλω να μείνω στην Ελλάδα. Είναι πολύ ωραία. Στο Αφγανιστάν δεν είναι ωραία, έχει πόλεμο με τους Ταλιμπάν. Φοβόμουν. Μια μέρα θα ήθελα να γίνω προπονητής στο ποδόσφαιρο και να

βοηθήσω όλα τα παιδιά από το Αφγανιστάν».

Ευτυχώς στο πλευρό των προσφύγων βρίσκονται αρκετοί πολίτες και συλλογικότητες, από την Πάτρα έως την Αθήνα, οι οποίοι κάθε σαββατοκύριακο πηγαίνουν στον χώρο και τροφοδοτούν τους κατατρεγμένους με ρούχα, κουβέρτες, παπούτσια, παιχνίδια για τα παιδιά και άλλα είδη πρώτης ανάγκης.

Νωρίς το πρωί του περασμένου Σαββάτου ξεκίνησε μία ακόμη αποστολή από την Αθήνα και την Ηλιούπολη και σε ένα από τρία αυτοκίνητα, τα οποία ήταν γεμάτα ως τον «ουρανό» από πράγματα, επιβιβαστήκαμε κι εμείς. Λίγο πριν κλείσει και το τελευταίο πορτ μπαγκάζ, κατέφτασε η τελευταία συνεισφορά, από την ομάδα του Χαραυγιακού, η οποία προσέφερε μια μεγάλη σακούλα γεμάτη ποδοσφαιρικές μπάλες. Οι μπάλες, όπως και τα παιχνίδια, αποκτούν μεγαλύτερη σημασία στα καμπ, καθώς τα παιδιά δεν έχουν να ασχοληθούν με κάτι, αφού ούτε γίνονται μαθήματα, ούτε υπάρχουν χώροι για δραστηριότητες.

Αφιλόξενο περιβάλλον γεμάτο συρματοπλέγματα

Φτάνοντας στον χώρο με το μικρό караβάνι αλληλεγγύης, περάσαμε μπροστά από τους γνώριμους μαντρότοιχους των στρατοπέδων, οι οποίοι είναι σήμερα ενισχυμένοι με αγκάθινα συρματοπλέγματα από πάνω. Λίγα μέτρα μακριά από την είσοδο έχουν γράψει κάποιιοι με σπρέι «Χρυσή Αυγή» και δίπλα υπάρχει φασιστικό σύμβολο. Η πρώτη εντύπωση που δίνεται από τη δομή φιλοξενίας, η οποία βρίσκεται για την ακρίβεια στο πάλαι ποτέ γήπεδο ποδοσφαίρου του στρατοπέδου, δεν είναι και τόσο φιλόξενη.

Η ίδια εντύπωση σχηματίζεται όμως και από τις πρώτες κουβέντες που μοιραζόμαστε με τους ίδιους τους πρόσφυγες. Δύο άνδρες από τον Κονγκό μας λένε ότι το βράδυ κάνει πολύ κρύο και δείχνουν με τα χέρια τους πως κάθε μέρα τουρτουρίζουν. Κι ακόμη δεν έχουν καταγράψει οι συνήθειες για την εποχή χαμηλές θερμοκρασίες.

«Η κουβέρτα που μας έδωσαν όταν ήρθαμε εδώ δεν είναι αρκετή για να μας ζεστάνει. Στις 10 με 11 το βράδυ αρχίζει να έχει πάρα πολύ κρύο» μας λέει ο Μπίσμαρκ, 24 χρόνων, ο οποίος έχει ταξιδέψει εδώ από την Γκάνα, από την οποία έφυγε για πολιτικούς λόγους.

Μπροστά από τη σκηνή του Μπίσμαρκ, τη μία από τις δώδεκα μεγάλες λευκές σκηνές του ΔΟΜ, όπου στεγάζονται τα δωμάτια των προσφύγων, βρίσκονται παραταγμένα πάνω από δέκα κινητά, πάνω σε ένα πορτοκαλί εφαρμοστό σταντ, με κατεύθυνση προς τον ήλιο. «Έχουμε μεγάλο πρόβλημα με το ρεύμα. Μπορεί να μην έχουμε φως ακόμη και για δύο ημέρες συνεχόμενα». Και τα προβλήματα δεν τελειώνουν εδώ.

«Όπως μπορείς να δεις, ούτε οι τουαλέτες και τα ντους είναι σε καλή κατάσταση. Τα ντους δεν έχουν πάντα ζεστό νερό και το μέρος δεν είναι κατάλληλο για εγκύους και παιδιά. Η γυναίκα μου είναι έγκυος και δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει αυτή την τουαλέτα ούτε μπορεί να κάνει μπάνιο με κρύο νερό. Οπότε ζεσταίνουμε νερό στο

x

δωμάτιο και μετά πηγαίνει στα ντους και στις τουαλέτες» λέει ο Μιλάτ, 23 χρόνων από το Αφγανιστάν, ο οποίος έχει συμπληρώσει με την οικογένειά του δύο μήνες παραμονής στο στρατόπεδο, ενώ θα έπρεπε να μείνει κανονικά μόνο για λίγες ημέρες.

"Σκέφτομαι και νοσταλγώ τις συνήθειές μας, όταν πηγαίναμε να προσευχηθούμε πέντε φορές και τώρα υποχρεωνόμαστε να το κάνουμε ανάμεσα στις κούτες από τα ψυγεία". Σημειώνεται ότι τα ψυγεία είναι ολοκαίνουργια, αλλά δεν έχουν παραδοθεί προς χρήση στους πρόσφυγες. Για χρήση δεν έχουν παραδοθεί ούτε τα πλυντήρια, τα οποία παραμένουν κλειστά μέσα σε κοντέινερ, την ώρα που ταλαιπωρούνται οι οικογένειες να πλένουν τα ρούχα τους στο χέρι μέσα στο κρύο.

Δωμάτια από γυψοσανίδες με νερά και ποντίκια

Τα δωμάτια όπου διαμένουν οι πρόσφυγες είναι φτιαγμένα από γυψοσανίδες και έχουν δύο διπλά κρεβάτια πάνω - κάτω, με στρώματα από την εποχή του στρατού, για τα οποία δεν τους έχουν δοθεί ούτε σεντόνια. Το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι, κάθε φορά που βρέχει, στο εσωτερικό ορισμένων από τα δωμάτια τρέχουν νερά, καθώς τα σίδερα που συγκροτούν τον σκελετό της μεγάλης σκηνής έχουν τρύπες από κατασκευής.

Στο δωμάτιο, όπου κοιμόταν μέχρι πρότινος μια οικογένεια Σύρων με το τριών ημερών μωράκι της, έχει παντού νερά στο πάτωμα και βρεγμένα χαρτόκουτα σε μια απέλπιδα προσπάθεια να απορροφηθεί το νερό. Κάθε βράδυ πάνω από τα κεφάλια τους περνούσε ένα μεγάλο ποντίκι.

Έντομα μέσα στα φαγητά

Κι ενώ δεν έχουν αρκετές κουβέρτες για να ζεσταθούν, ούτε ρεύμα και φως κάθε ημέρα, αλλά ούτε και ζεστό μπάνιο, οι πρόσφυγες στερούνται και το καλό φαγητό. Όπως καταγγέλλουν, δεν είναι ούτε μία ούτε δύο οι φορές που έχουν βρει μέσα έντομα. Μάλιστα, όπως αναφέρουν γονείς από τη Συρία: «Μία φορά στις 11 το βράδυ, υποχρεωθήκαμε να πάμε στο αστυνομικό τμήμα να ζητήσουμε βοήθεια γιατί είχαν δηλητηριαστεί 11 παιδιά».

Έτσι κι αλλιώς όμως το μενού με τα φαγητά δεν είναι επαρκές, τονίζει ο Γιώργος

Τσιάκαλος,

επί χρόνια καθηγητής στο ΑΠΘ, ο οποίος συμμετέχει σταθερά σε δράσεις στήριξης των προσφύγων. Ενδεικτικά, το πρωινό των προσφύγων είναι κάθε μέρα κρουασάν. Ενώ κάθε μέρα το βράδυ τρώνε αυγό. «Όσοι είναι εδώ πέρα τρεις μήνες έχουν φάει 90 αυγά». «Μια φίλη δημοσιογράφος μου έγραφε πριν λίγες μέρες ότι της είπε η φίλη που είχε κάνει από τη Συρία και είναι έγκυος πως θα ονομάσει το παιδάκι Κρουασάν».

"Μέχρι τώρα έχουν φύγει έως και 200 άτομα από τα 700 που ήταν αρχικά. Έχουν έρθει όμως περισσότερα. Έρχονται συνεχώς από τα νησιά διάφοροι άνθρωποι, αλλά και από τις καταλήψεις. Ήρθαν από την κατάληψη του 5ου Λυκείου. Όλοι νόμιζαν ότι θα πήγαιναν οι πρόσφυγες σε καλά ξενοδοχεία που είχαν πει. Αυτά είναι λοιπόν τα καλά ξενοδοχεία. Όχι μόνο δεν πήγαν σε καλά ξενοδοχεία, αλλά τους μετέφεραν σε κέντρο κράτησης στην Πέτρου Ράλλη και μετά από ενάμιση μήνα τους φέρανε εδώ πέρα» μας λέει ο καθηγητής.

Αϋπνίες και υπερδιέγερση

Όλα αυτά έχουν εμφανές αποτύπωμα στο σώμα και την ψυχολογική κατάσταση των προσφύγων:

«Η κατάσταση είναι τραγική. Όπως σε κάθε καμπ, επικρατεί συνωστισμός. Άνθρωποι αφημένοι, οι οποίοι ούτε οι ίδιοι μπορούν να ιεραρχήσουν τα προβλήματα υγείας τους, καθώς κοιτάνε πρώτα πώς θα είναι καλά τα παιδιά τους, πώς θα φάνε, πώς θα έχουν όσα χρειάζονται, με συνέπεια να αφήνουν τον εαυτό τους στην άκρη. Έχω διαπιστώσει σοβαρά καρδιολογικά και νευρολογικά προβλήματα. Έχω δει ακόμη νεαρούς άντρες να εμφανίζουν σημεία ψύχωσης ή και κόπωσης.

Οι συνθήκες στις οποίες ζουν μέσα στα καμπ είναι τόσο τραγικές κι απαράδεκτες ώστε υποφέρουν από αϋπνίες. Έχω συναντήσει πολλά κρούσματα αϋπνιών, υπερέντασης και διέγερσης. Ένα παλικαράκι 18-19 χρόνων δεν μπορούσε να κοιμηθεί γιατί όλη νύχτα και όλη μέρα γέλαγε» δηλώνει στην "Αυγή" η πνευμονολόγος Μαρία Ντάσιου, η οποία επισκέπτεται κι εκείνη συχνά τον χώρο, ενώ έχει εμπειρία από πολλά ακόμη καμπ.

«Τα παιδιά είναι όλα ανεμβολίαστα. Αυτά από το Ιράν και το Ιράκ έχουν κάνει τα εμβόλια που προβλέπονταν μέχρι να φύγουν από τη χώρα τους. Κανένα άλλο παιδί, ακόμη κι αυτά που βρέθηκαν σε στρατόπεδα ή χοτ σποτ, δεν έχει εμβολιαστεί». Λόγω της ακατάλληλης διατροφής αντιμετωπίζουν λοιμώξεις, αλλά και στασιμότητα στη σωματική τους ανάπτυξη. Αντίθετα «έχουν ψυχοσωματική ευρωστία, καθώς καταφέρνουν να διατηρηθεί η δομή της οικογένειας, η οποία τα ποτίζει και τα αγαπάει».

Επίσης, ο Τσιάκαλος έχει δημοσιεύσει και ένα βιβλίο με τίτλο "Προσφυγική κατάσταση: Η ζωή των προσφύγων στην Ελλάδα".

(<http://www.avgi.gr/article/10767322>)

×

Τους γράφουν συνταγές και δεν τους δίνουν τα φάρμακα

«Αισθάνομαι απελπισία. Αδιαφορούν για τόσα πολλά» μας λέει πατέρας από τη Συρία. Έχει ένα μωράκι ενάμιση έτους, το οποίο δεν μπορεί να φάει από τα φαγητά που δίνονται κι έχει συνέχεια διάρροια. «Παρότι τους έχω φέρι χαρτί από το νοσοκομείο, συνεχίζουν να μας δίνουν τα ίδια». Όσο για τα φάρμακα; «Δεν τα δίνουν δωρεάν. Μας γράφουν τη συνταγή και λένε να πάμε στο φαρμακείο απέξω».

Ακόμη κι αν πάνε όμως στο φαρμακείο, τα λεφτά δεν τους φτάνουν για να πάρουν όσα χρειάζονται. «Είναι 80 ευρώ που μπαίνουν στην κάρτα των ενηλίκων, από τα οποία τα 10 πρέπει να μένουν στον λογαριασμό ώστε να είναι ενεργός. Στα παιδιά δίνουν 30 ευρώ. Αν έχεις λοιπόν μια γυναίκα που γέννησε ή τα παιδιά της είναι 2-3 χρόνων, δεν μπορεί να καλύψει τις ανάγκες της. Αρκεί να μπει κανείς μονάχα σε μία ιστοσελίδα και να δει πόσο στοιχίζουν τα πάμπερς» σημειώνει ο Γ. Τσιάκαλος.

Η αλληλεγγύη των πολιτών δεν αφήνει πάντως κανένα μωράκι χωρίς πάμπερς ή ό,τι άλλο χρειάζεται. «Όλον αυτό τον καιρό δεν είχαμε ούτε μία περίπτωση ανθρώπου να πεθάνει από την πείνα ή να είναι κάπου και να ζητιανεύει φαΐ» σχολιάζει ακόμη ο καθηγητής, που σπεύδει ωστόσο να ξεκαθαρίσει ότι: «Δεν είμαστε κάποιοι που λένε πως η ζωή μας είναι αυτή και αμάν πού να βρούμε κάποιον για να τον προστατέψουμε. Μακάρι να μην υπάρχει κανένας».

"Βρισκόμαστε όχι στο παρά πέντε, αλλά στο και μισή" προειδοποιεί η Μ. Ντάσιου και καλεί την υγειονομική υπηρεσία να λάβει σοβαρά υπόψιν τι γίνεται με τον περιβάλλοντα χώρο. "Τα προβλήματα θα γίνουν πολύ μεγάλα αν δεν αναλάβουμε ευθύνες. Δεν αρκούν ούτε οι ακτιβισμοί ούτε οι εθελοντισμοί ώστε να λυθούν καίρια προβλήματα" προσθέτει και υπογραμμίζει τη σημασία τού να ενεργοποιηθούν τα σωματεία των γιατρών προτείνοντας βιώσιμες λύσεις.

Αρκετοί πρόσφυγες πάντως δηλώνουν πώς θα ήθελαν, παρά την τωρινή αρνητική εμπειρία, να παραμείνουν στην Ελλάδα και να ζήσουν μια κανονική ζωή. Ο Μπίσμαρκ μάλιστα δηλώνει διατεθειμένος να κάνει οποιαδήποτε δουλειά για να παραμείνει στη χώρα γιατί η Ελλάδα, όπως λέει, τον δέχτηκε. "Όταν ήμουν στο νερό, μου έδωσαν το χέρι". "Χωρίς την Ελλάδα θα ήμουν νεκρός» λέει συγκινημένος για εκείνο το χέρι που έσφιξε κάποτε το δικό του και τον κράτησε για να συνεχίσει.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ

**#κορινθος (/web/guest/tag?
p_p_id=101_INSTANCE_TAG&p_r_p_564233524_tag=κορινθος) #προσφυγες
(/web/guest/tag?
p_p_id=101_INSTANCE_TAG&p_r_p_564233524_tag=προσφυγες) #στρατοπεδο
κορινθου (/web/guest/tag?
p_p_id=101_INSTANCE_TAG&p_r_p_564233524_tag=στρατοπεδο κορινθου)
Παπαντωνίου Κώστας (/editor/30868)**